

KARCSAI ÉRTÉKEK

Települési Értéktár

*„Vándor! Bodrogközön megállj,
A csendes Karcsa partinál.”
/Tompai Mihály: A karcasai templom/*

Karcsa a Bodrogköz legrégebb települése. Már a honfoglalás előtt is lakott terület volt. Szlávok és avarok éltek itt, s ezt az ásatások során előkerült leletek is bizonyítják. A település neve a török eredetű Kara – fekete- szóra utal. Valószínű, hogy a kabarok Kara – nemzetsége is ezen a tájon vert tanyát. Más forrás szerint a falu neve szláv eredetű Krivoca, mely görbét jelent.

A településről az első írásos feljegyzés 1186-ból való, III. Orbán pápától származik. A későbbi századokban szintén többször megemlítik; 1211-ben II. Endre Karucha néven, majd 1214-ben Karacha elnevezéssel. Számos oklevél tesz még említést a falunkról, főként birtokosok változásakor. Utolsó birtokosa Sennyey Sándor báró és leszármazottai voltak 1631-től.

*„Ott látsz álmélködéssel egy
Veres márványból alkotott
Régi templomot.”
/Tomba M./*

*„Falán száz domború alak,
Mesés csoportja látható, ...”*

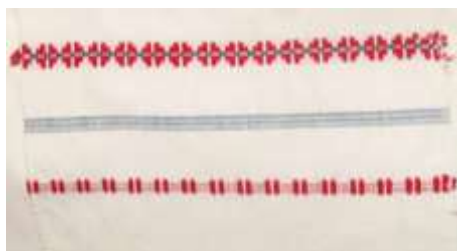

Tájház

A karcasai tájházat 2002-ben adták át. A lehető legjobb helyen, az Árpád-kori templom szomszédságban helyezkedik el. A tájház a régi falusi építészeti szokások alapján készült. Tetejét nádtető borítja, a belső elosztása minden téren megegyezik a régi parasztházakéval: 3 helyiségből áll. Az első ház a tisztaszoba, majd pitvar és kamra.

Szőttesek, varrottasok a tájházban

Karcsa-Fenyves

Értéktárunkba tartozik a Karcsa tó partján húzódó Fenyves. Ezt az erdőcskét a Sennyeiek telepítették a víz partjára. A vízre egy faház épült. Sennyei Miklós családjának ez volt a kedvelt fürdőhelye. Közönséges ember ezt a területet meg sem közelíthette. Napjainkban kedvelt kirándulóhely. Az 1970-es, 1980-as években gyerekek sátoroztak itt, s idegenek is gyakran vertek tábort az erdőben. Sajnos, mára a fák elöregedtek, lassan kipusztulnak, hiszen a fenyőerdő tájidegen ezen a vidéken.

A karcsai nép évszázadok óta kihasználva a környezet adta lehetőségeket, főként a halászatból élt. Nemhiába mondták: „a sült hallal ették a főtt halat”. Szinte minden családban voltak különböző halászati eszközök, melyeket rendszeresen használtak.

Nagy Géza- tanár, néprajzkutató, múzeumigazgató

Mottó:

„Azt, hogy a nép fia vagy, igazolnod, sejh, ma nem azzal
Kellene: honnan jössz, - azzal, ecsém: hová mész!”

1930. június 9-én született Karcson. Az elemi iskola négy osztályát elvégezve Sárospatakra került, a Református Kollégium Gimnáziumába, majd Karcson vállalt könyvelői állást. 1959-től képesítés nélküli pedagógusként tanított iskolánkban, közben az egri tanárképző főiskolán tanult, és 1965-ben magyar-történelem szakon általános iskolai tanári oklevelet szerzett. A tanítás mellett tanítványainak honismereti szakkört szervezett, s komoly gyűjtőmunkába kezdett. Neki köszönhetjük, hogy településünk értékei megmaradtak, s igazi közkincként használhatjuk napjainkban is.

Életművének koronája Az ezeréves Karcsa krónikája című műve, mely halála után jelent meg, s az önkormányzat ajándékként minden karcasai család megkapta. Ez a könyv átfogó képet nyújt lakóhelyünk életéről a kezdetektől napjainkig.

Számos kitüntetés mellett megkapta szülőföldje Karcsa díszpolgári címét. Nevét a Nagy Géza Művelődési Központ őrzi. Munkásságának a település a tájházban állított emléket a Nagy Géza Emlékszobában.

Bővebb információ: Karcsa Község Önkormányzata
3963 Karcsa, Petőfi u. 11. ,47/342-016
karcscaph3@freemail.hu